

[Ingerlise Koefoed]

»Regeringen vil også være opmærksom på, om nogle af statsamternes opgaver mere hensigtsmæssigt kan løses andre steder. Det vil endvidere blive overvejet, om der kan foretages forenklinger og moderniseringer af statsamternes virksomhed.«

Kunne man egentlig ikke have afsluttet disse vurderinger og overvejelser, inden man afgav redegørelsen, og burde man ikke også have afsluttet den afklaring, som man omtaler i sp. 8783, nemlig:

»... om der inden for den statslige lovgivning kan være fordele forbundet med at overføre kompetence fra ministerierne til statsamterne på områder, der er nært beslægtede med deres eksisterende opgaver?«

Eksempler på den slags opgaver efterlyses. De burde være indgået i redegørelsen til oplysning for de folketingsmedlemmer, der ikke sidder i regeringen, og for de stakkels borgere, der måtte interessere sig for at læse om statsamterne, hvis der ellers findes sådan nogle, for folkeligt stof er det jo ikke ligefrem.

Det vil sikkert være fremgået, at jeg finder redegørelsen tynd og umulig at drage en konklusion af. Hvis det var en fristil om statsamterne, som ministeren havde afleveret, og jeg var den, der skulle rette den, så ville jeg bede om mere klarhed, mere overbevisende argumentation, mange flere eksempler på statsamternes påståede betydning i det offentlige administrationsmønster. Men i øvrigt er meget af det, der ligger i redegørelsen, rent administrativt stof, og folketinget og borgerne kan sådan set være mindre interesserede i, om opgaverne løses af statsamterne, dommerembederne eller af andre myndigheder, bare de løses så godt som muligt og så lidt bureaukratisk som muligt. Den overbevisning har jeg ikke kunnet hente ud af redegørelsen, og det er jeg ked af.

En enkelt af statsamternes opgaver er dog klart politisk, nemlig tilsynsvirksomheden over for kommunerne og især tilsynsrådsvirksomheden. Det er meget vigtigt at bevare denne virksomhed i en regie, der så vidt muligt er neutral i forhold til de kommunale myndigheder og kommunalpolitikere. Om tilsynsrådene så, som de sammensættes i dag af 4 amtskommunale politikere og amtmanden, kan betrages som kommunalpolitisk neutrale, er nok et spørgsmål, der fortjener nærmere overvejelse, men det er i hvert fald

sikkert, at tilsynsrådene rundt omkring i landet i mange tilfælde udøver en mindretalsbeskyttelse, som der er stærkt brug for, både hos de kommunalpolitikere, der ikke repræsenterer det ofte meget sammenspiste flertal i kommunalbestyrelserne, og hos de borgere, der kommer i klemme i det kommunale bureaukrati. Der har været tanker fremme om, at tilsynsrådsvirksomheden alene skulle udøves af indenrigsministeriet, men de tanker må vi i SF afvise. Tilsynet bør være så nær borgerne som muligt, og allerede amtet og ikke mindst statsamtet er fjernt nok for de fleste, men trods alt den nærmeste mulighed til vurdering af kommunernes virksomhed.

Der har været talt meget om, hvilket navn barnet egentlig skulle have, hvis statsamterne skal bevares. Det kunne være, at man skulle anbefale ministeren at udskrive en konkurrence om et nyt navn, for jeg er enig i, at navnet »statsamt« er forvirrende. Det er meget vanskeligt for folk at finde ud af alle de forskellige administrative enheder, der findes i kommuner og amtskommuner, og jeg tror nok, at hvis man vil udskrive en offentlig konkurrence, så må man først gøre sig den ulejlighed virkelig at fortælle befolkningen noget om, hvad et statsamt er. Det synes jeg faktisk ikke at man gør med denne redegørelse.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig hovedindholdet i ministerens redegørelse. Statsamterne løser i dag en række opgaver, som det vil være vanskeligt at placere andre steder. Blandt de 80 pct. af sagerne, som hører til justitsministeriets område, er de væsentlige jo ægteskabssagerne, og vi skal være de sidste til at beklage, at ministeren har valgt at følge ægteskabsudvalgets mindretal i den løsning, han har foreslået. Vi har konstateret, at høringen om ægteskabsudvalgets betænkning ganske klart gav tilslutning til det, der var mindretallets opfattelse, nemlig at man hverken skulle lade ægteskabssager afgøre alene ved domstolene eller ved særlige familieretter, men at man skulle bevare den eksisterende mulighed for at vælge imellem en domstolsafgørelse og en administrativ afgørelse. Vi er derfor fuldt tilfredse med, at ministeren i denne redegørelse giver tilslutning til dette synspunkt. Også de øvrige justitsmi-